ΟΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΣΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΘΕΜΑΤΑ ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΑΝΩΤΑΤΩΝ ΣΧΟΛΩΝ

Καμμιά έπίσημη άπάντηση γιά τό λανθασμένο ζήτημα

Ρεπορτάζ : **ΜΗΝΑ ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ**

Ἐνῶ γιά τήν καταγγελία ὅτι τό τρίτο θέμα 'Αλγέβρας πού ἐτέθη τήν περασμένη Τρίτη στούς ὑποψηφίους τοῦ Φυσικομαθηματικοῦ καί Γεωπονοδασολογικοῦ Κύκλου δέν ὑπῆρξε μέχρι στιγμῆς ἐπίσημη διευκρίνηση, ὁ καθηγητής κ. 'Αρ. Πάλλας, γενικός γραμματεύς τῆς 'Ελληνικῆς Μαθηματικῆς 'Εταιρίας, ὑποστηρίζει ὅτι καί «Τό δεύτερον μέρος τοῦ α' θέματος 'Αλγέβρας τοῦ Φυσικομαθηματικοῦ Κύκλου δέν ἔδόθη ὀρθῶς. Θά ἔπρεπε νά πῆ: νά δειχθῆ ὅτι δύο γνήσια ἀνάγωγα κλάσματα δέν δύναται νά ἔχουν συγχρόνως γινόμενον καί ἄθροισμα ἀκεραίους ἀριθμούς. Διότι κλάσματα ἀνάγωγα εἶναι καί τό 5 πρός 1 καί 7 πρός 1, τά ὁποῖα ἔχουν γινόμενον τόν ἀκέραιον 35 καί ἄθροισμα τόν ἀκέραιον 12».

'Ο κ. Πάλλας συνιστᾶ ἐνά συσταθῆ ἐπιτροπή ἀπό καθηγητάς 'Ανωτάτων 'Εκπαιδευτικῶν 'Ιδρυμάτων καί Μέσης 'Εκπαιδεύσεως, ἡ ὁποία νά ἀποφανθῆ ἐπί τῆς ὀρθότητος τῶν δοθέντων θεμάτων».

● Στό μεταξύ, συνεχίζονται γιά πέμπτη ἡμέρα σήμερα οἱ εἰσιτήριες ἐξετάσεις 'Ανωτάτων καί 'Ανωτέρων Σχολῶν στά ἐξεταστικά κέντρα 'Αθηνῶν, Πειρῶν καί 'Ηρακλείου Κρήτης, μέ συμμετοχή τῶν ὑποψηφίων τοῦ Πολυτεχνικοῦ Κύκλου, στό μάθημα τῆς Γεωμετρίας, τοῦ 'Ιατρικοῦ καί Φαρμακευτικοῦ, στήν "Εκθεση καί τοῦ Διδασκαλικοῦ καί Γυμναστικοῦ Κύκλου, στό μάθημα τῆς 'Ιστορίας.

Τό αὐριανό πρόγραμμα τῶν ἐξετάσεων ἔχει ὡς ἀκολούθως: Φιλολογικός Κύκλος: 'Ιστορία, διάρκεια ἐξετάσεως 3 ὧρες, Νομικός: Λατινικά, διάσκεια ἐξετάσεως 3 ὧρες, Φυσικομαθηματικός καί Γεωπονοδασολογικός Κύκλος: Τριγωνομετρία, διάρκεια ἐξετάσεως 3.30 ὧρες.

Κατά τή χθεσινή ἡμέρα τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων τῶν 'Ανωτάτων καί 'Ανωτέρων Σχολῶν διαγωνίσθηκαν οἱ ὑποψήφιοι τοῦ Φιλολογικοῦ Κύκλου στά 'Αρχαῖα 'Ελληνικά, τοῦ Νομικοῦ στήν "Εκθεση καί τοῦ Φυσικομαθηματικοῦ καί Γεωπονοδασολογικοῦ Κύκλου στή Γεωμετρία. Τά θέματα τῶν χθεσινῶν ἐξετάσεων ἔχουν ὡς ἀκολούθως :

ΕΚΘΕΣΗ

Στούς ὑποψηφίους τοῦ Νομικοῦ Κύκλου Σχολῶν ἐτέθη τό ἀκόλουθο θέμα πρός ἀνάπτυξη :

«'Η δικαιοσύνη ὡς ὑφίστη ἀρετή καί θεμέλιον κοινωνικῆς συμβιώσεως τῶν ἀνθρώπων».

ΑΝΑΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ

Α) ΓΕΝΙΚΗ ΘΕΩΡΗΣΙΣ

1. 'Η Ἐμφυτος ροπή τοῦ ἀνθρώπου πρός ἐπικοινωνίαν μέ τόν συνάνθρωπόν του, τό ἐνστικτον τῆς αὐτοσυντηρήσεως καί τό μέγεθος καί τό πλῆθος τῶν προβλημάτων, τά ὁποῖα ἀντιμετώπιζε, τόν ὠδήγησαν εἰς τήν ἐγκατάλειψιν τοῦ μοναχικοῦ βίου καί εἰς τήν δημιουργίαν τῶν πρώτων ὑποτυπωδῶν κοινωνιῶν.

2. 'Εδημιουργήθη, τοιουτοτρόπως, ἐν σῶμα ἀνθρώπων, ἐν σύνολον σχέσεων καί δραστηριοτήτων. Διά νά λειτουργήσῃ ὅμως αὐτό τό σύνολον ἀναγκαία ὑπῆρξεν μία ὀργάνωσις τῆς ζωῆς. 'Αρχικῶς νά ἐνστικτων καί ἀκολούθως ἡ συμπυκνουμένη ἐμπειρία διεμόρφωσαν τά θεσμικά πλαίσια, τάς βάσεις στηρίξεως καί τάς προσδιοριστικάς ἀρχάς τῆς ἀνθρωπίνης συμπεριφορᾶς.

3. Προέκυψαν, λοιπόν, προβλήματα, ἀφορῶντα τήν δομήν, τήν ὀργάνωσιν καί τήν λειτουργίαν τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. 'Η διαμόρφωσις πλαισίων ἐξυπηρετικῶν τῶν καθολικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀνθρώπου καί ὁ διακανονισμός τῶν διανθρωπίνων σχέσεων ἀπετέλεσαν διαχρονικόν καί διακοινωνικόν αἴτημα.

4. 'Η ἔννοια τῆς «δίκης» ἐκφράζει ἐξ ἀρχῆς τήν ποιότητα τῆς κοινωνικῆς δομῆς καί τήν ὑφήν τῶν διανθρωπίνων σχέσεων. 'Αφορᾶ ὅλους τούς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς καί δραστηριότητος.

5. 'Η πρώτη ἔννοια τοῦ δικαίου ἔχει ἐθιμικόν χαρακτῆρα. Καί τό ἔθιμον τῆς προιστορικῆς ἐποχῆς ἔχει ἰσχύν νόμου. 'Η διευρυνσις ὅμως τῶν κοινωνιῶν, ἡ πολυπλοκοποίησις τῶν σχέσεων καί ἡ ὀξύτης τῶν ἀντιθέσεων μεταξύ τῶν μελῶν καί τῶν ὁμάδων τῆς κοινωνίας ὠδήγησαν εἰς τήν ἀνάγκην παγιώσεως τοῦ ἐθιμικοῦ δικαίου καί κωδικοποιήσεως τῶν θεσικῶν του ἀρχῶν. Προέκυψαν οὕτω τά πρῶτα νομοθετικά συστήματα, γνωστά ἐκ τῆς 'Ιστορίας.

6. "Εκτοτε ἡ ἔννοια τῆς δικαιοσύνης διαχωρίζεται. Καθίσταται κοινωνική ἀρχή καί ἠθική ἀξία. Καθίσταται βάσις τῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως, ἀλλά καί ἀγώνισμα ἀρετῆς.

Β) ΕΙΔΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

1. 'Η μακρά καί ἀγωνιώδης πορεία τοῦ ἀνθρώπου διά τήν σύλληψιν καί κατάφασιν τῆς ἐννοίας τῆς δικαιοσύνης χωρίζεται εἰς τρεις κυρίας περιόδους :

α. Περίοδος τῆς ἀρχῆς τῆς ἀντεκδικήσεως. Χαρακτηριστικά παραδείγματα ἡ Βοβυλωνιακή νομοθεσία, ὁ 'Εβραϊκός νόμος, ἡ νομοθεσία τοῦ Δράκοντος.

β. Περίοδος τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνεξικακίας. 'Η ἀρχή συλλαμβάνεται καί διώκεται κατά τούς 'Ελληνικούς κλασσικούς χρόνους. (Οὐ δει ἀνταδικεῖν ἀδικούμενον — Σωκράτης).

γ. Περίοδος τῆς ἀρχῆς τῆς ἐνεργοῦ ἀγάπης καί τῆς καθολικῆς ἰσότητος. 'Αποτελεῖ τήν κορύφωσιν τῆς πορείας καί προσδιορίζεται ἀπό τό Χριστιανικόν κήρυγμα. Παρά τήν ἐκπληκτικήν ἐξέλιξιν τοῦ κόσμου κατά τούς τελευταίους εἴκοσι αἰῶνας ὁ θεῖος λόγος ἐξακολουθοῦσε νά ἀποτελῇ τήν ὑψηστην ἀνωτάτην βαθμίδα τῆς ἀρετῆς καί τόν ἰδανικόν στόχον πάσης προσπαθείας κοινωνικῆς ἀναπτύξεως.

Γ) Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΩΣ ΥΨΙΣΤΗ ΑΡΕΤΗ ΤΟΥ ΑΤΟΜΟΥ

1. 'Ο ἀγών παντός ἀνθρώπου, εἰς ὅλα τά πεδία ζωῆς, εἶναι οὐσιαστικῶς ἠθική μάχη. Καί τοῦτο διότι τά πάντα ἐκπορεύονται ἀπό τόν ἠθικόν χῶρον καί καταλήγουν εἰς αὐτόν. 'Η «ἐξελιξιολογία» τοῦ ἀτόμου εἶναι καθοριστική τῆς «ἐξελιξιολογίας» του.

Διά τοῦτο, πρωταρχικόν μέλημα παντός ἀνθρώπου εἶναι ἡ σύνθεσις τῆς «ἐξελιξιολογίας» του.

'Η δικαιοσύνη ἀποτελεῖ τήν πρώτην καί τήν ὑψίστην ἀρετήν τοῦ ἠθικοῦ μας οἰκοδομήματος.

2. Καί τοῦτο διότι :

— Διαμορφώνει ἰσχυρά ἐσωτερικά ἐρείσματα.

β— 'Εξασφαλίζει τήν συνέπειαν ἰδεῶν καί πράξεων.

γ— 'Εμπνέει ἠθικάς ἀκτροπάς.

δ— Διασφαλίζει τήν ἐσωτερικήν ἰσορροπίαν.

ε— Καταπολεμεῖ τά πάθη.

στ— 'Αποκλείει τήν ἐγωκεντρικήν θεωρητικήν, ὡς προσπάθεια ἀτομικῆς τελειώσεως.

ζ— Ὡς ἀγών καθολικοποιήσεως τῆς ἐννοίας τοῦ ἀνθρωπισμοῦ.

Δ) Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΩΣ ΘΕΜΕΛΙΟΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΜΒΙΩΣΕΩΣ

1. Προσδιορισθῆ ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἀποτελεῖ τήν βασικήν ποσῆς κοινωνικῆς ὀργανώσεως.

'Αναλυτικώτερον ἡ δικαιοσυνη ἐκφράζεται :

α— Ὡς πολιτική δημοκρατία

β— Ὡς εὐνομία

γ— Ὡς ἰσηγορία

δ— Ὡς ἰσονομία

ε— Ὡς κοινωνική ἰσότης

στ— Ὡς οἰκονομική ἰσορροπία

ζ— Ὡς ἰσοπολιτεία.

2. Αἱ ἀνωτέρω ὅμως ἀρχαί ἀποτελοῦν τάς βάσεις μιᾶς κοινωνίας, ἡ ὁποία σέβεται τήν προσωπικότητα καί διασφαλίζει ἴσας συνθήκας δι' ὅλους.

Γιά τήν ἀρχή τῆς ἐξισώσεως ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω ἐπισημάνσεων ἐκφράζεται ἡ ἄποψις ὅτι ἡ ἐξίσωσις ἀποτελεῖ ἀπαράβατον ἀρχήν καί ὅτι